

Презентація на тему: Політична соціалізація

Виконав:
Студент 35 групи
Гутник Віталій

Поняття Політична соціалізація

Вперше термін “Соціалізація” було вжито франц. соціологом Габріелем Тардом для позначення процесу інтеріоризації або інтерналізації соціальних норм, цінностей та установок шляхом соціальної взаємодії.

Поняття Політична соціалізація

Термін політична соціалізація вжито 1959 року в праці Герберта Хаймена. Він звернув увагу на процес, в ході якого народжується політичні переконання як результат навчання спільного проживання в суспільстві. Тим самим він створив фундамент нової міждисциплінарної галузі, яка була з'єднанням психологічних теорій навчання з політичними теоріями, які займаються феноменами регулярності і змін.

Політична соціалізація – процес засвоєння індивідом упродовж життя політичних знань, норм і цінностей суспільства до якого належить

КОНЦЕПЦІЇ ПОЛІТИЧНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ

Елітариська	Громадянин повинен довірити політичній еліті керування суспільством. Еліта повинна довести свою компетентність у керуванні. Д. Белл, У. Мурр
Концепція інтересу	Громадянське суспільство – це сума індивідів, інтересам яких протистоїть держава; треба охороняти індивіда від влади держави і її інститутів
Концепція рольового тренінгу	Сприйняття політичного процесу як гри, в якій учасники дотримуються певних правил, завдяки чому добре засвоїли свою роль шляхом тренувань та добре застосовують свою роль у тренуванні. С. Верба, С. Ліпсет, С. Ханкінтон
Концепція підкорення	Вимога перейти від рівності можливостей до рівності результатів як засада підкорення людини існуючим нормам і правилам. І. Репсе
Концепція політичної підтримки	Добровільне прийняття людьми цілей політичної системи, реальність вимог громадян до влади, їх лояльність. Д. Істон, Д. Деніс, Ф. Грінс-тайн.

Мета і умови політичної соціалізації

Мета:

- ▶ прищеплення новим членам суспільства основних елементів політичної культури і свідомості.
- ▶ створення сприятливих умов для накопичення членами суспільства політичного досвіду, що його потребує політична діяльність.
- ▶ якісне перетворення відповідних елементів політичної культури.

Умови:

- ▶ характер соціальної стратифікації суспільства
- ▶ система освіти та виховання
- ▶ національно-етнічні особливості
- ▶ релігійні вірування

Внутрішні чинники політичної соціалізації.

- ▶ *Біопсихологічні характеристики особи* (темперамент, інтелект, воля)
- ▶ *Рівень політичного розвитку та соціальний досвід.* Чим багатшим є соціальний досвід, тим складніше відбувається політична переорієнтація особи в новій соціально-політичній ситуації.
- ▶ *Соціальний статус особи.* Якщо він залишається тривалий час незмінним, то це призводить до закріплення політичної свідомості людини. Якщо ж політичні орієнтації суперечать соціальному статусу, то можливе або зміцнення політичної свідомості, або ж радикальна політична переорієнтація.

Зовнішні чинники політичної соціалізації

- ▶ **стихійні чинники** – війни, революції, політичні та економічні кризи
- ▶ **політичні чинники** – характер і тип державного ладу, політичний режим, політичні інститути, партії/організації, рухи
- ▶ **неполітичні чинники** – сім'я, формальні й неформальні групи, навчальні заклади, виробничі колективи, культура, засоби масової інформації, національні традиції.

Ознаки політичної соціалізації

1. Процес політичної соціалізації триває неперервно впродовж усього життя індивіда, має історичний характер, що визначається специфікою цивілізаційного розвитку, розміщенням соціальних і політичних сил, особливостями політичної системи, а також своєрідністю сприймання всіх цих чинників кожним індивідом
2. Політична соціалізація, скерована державними органами і партіями, має певну класову, політичну, моральну, естетичну та етичну спрямованість, покликана формувати “політичну людину” з певними громадянськими якостями
3. Процес політичної соціалізації є накопиченням соціально-політичного досвіду відбувається постійне видозмінювання або закріплення відповідних позицій у діяльності людини

Функції політичної соціалізації

Інформаційна функція

Процес політичної соціалізації не можливий безінформації, без передавання знань про владу й політику, форми і способи участі в управлінні суспільством, у вирішенні політичних питань; без знань і певного досвіду індивіда про його політичне виправдану поведінку через участь у виборах, референдумах, суспільних акціях, політичних партіях, громадських організаціях

Ціннісно-орієнтована функція

У процесі її реалізації людина залучається до системи історично сформованих у даному суспільстві політичних відносин, цінностей та орієнтацій, у неї виробляються певний апарат політичного мислення, власна система ціннісних орієнтацій

Установчо-нормативна функція

Охоплює процес, спрямований на вироблення в особі певних настанов на сприйняття і споживання політичної інформації

ТИПИ ПОЛІТИЧНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ

1. **Гармонійний тип** передбачає певну культурну однорідність, усталені демократичні традиції і громадянське суспільство, здатне забезпечити відносно рівноправний діалог індивіда та влади.
2. **Плюралістичний тип** забезпечує опосередковану взаємодію індивіда та влади через різноманітні субкультури.
3. **Конфліктний тип** проявляє політичне насильство через релігійну, етнічну, ментальну, культурну багатоманітність, низький рівень життя та практичну відсутність базового політико-культурного коду.
4. **Гегемоністський тип** вводить людину у політику через визнання цінностей певної групи, класу, етносу, релігії, політичної ідеології. Класичним зразком тут є закриті тоталітарні та авторитарні політичні системи.

ТИПИ ОСОБИСТОСТІ ПО ВІДНОШЕННЮ ДО ПОЛІТИКИ

Активісти	Особи, позиція яких стосовно політики і влади як центральної категорії політики є активною. Вони не обов'язково схвалюють чи підтримують існуючу владу в даний момент
Компетентні спостерігачі	Тип людей, які цікавляться політикою, розуміють її значення, але не бажають брати в ній участі.
Компетентні критики	Їхнє ставлення до здійснення влади чи загалом до політики є категорично негативним; інтерес до політики тісно пов'язаний саме з відразою до політичної діяльності.
Пасивні громадяни	До влади ставляться негативно або нейтрально і не цікавляться політичними справами, хоча іноді про них добре інформовані
Аполітичні й відчужені	Тип людей, які категорично не беруть участі в політиці, не цікавляться політикою і мало про неї знають

Етапи політичної соціалізації

- ▶ **1-й етап** – політична соціалізація **в родині**. Починається вже у віці 3-4 років, коли завдяки батькам, засобам масової інформації, найближчому оточенню дитина набуває перших знань про політику.
- ▶ **2-й етап** – політична соціалізація **в школі**. Відбувається не лише кількісне накопичення знань про політику, а насамперед формується ставлення до неї. Це відбувається значною мірою під впливом учителів, засобів масової інформації, а також стихійних чинників.
- ▶ **3-й етап** – політична соціалізація **в суспільстві** – додаються нові механізми трансляції політичних цінностей, зокрема неформальних (молодіжні групи, молодіжна субкультура загалом). Саме на цій стадії формується власне політичне “я”.
- ▶ **4-й** – політична соціалізація **у дорослому житті** – триває аж до досягнення людьми зрілого віку (40-60 років). На їхню політичну поведінку значною мірою впливають життєвий досвід, наявність дорослих дітей, сталість поглядів.

Висновок

Процес політичної соціалізації є важливим чинником для ефективного функціонування держави та громадянського суспільства. П.С має складну структуру та залежить від багатьох факторів, що зумовлюють формування особистості.